

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Frisprog mod H. H. Hr. Biskop Mynsters Forslag til en ny Forordnet Alterbog Mit Frisprog og 'de saarede Hjerter'

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Frisprog mod H. H. Hr. Biskop Mynsters Forslag til en ny Forordnet Alterbog Mit Frisprog og 'de saarede Hjerter'", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Aarhus Universitet, Det Teologiske Fakultet. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1839_640-intro-shoot-idm275.pdf (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Bispevielsen

Et af de hårdeste angreb på Mynster satte Grundtvig ind vedrørende ritualer for bispevielse. Grundtvig var i løbet af sine tre Englandsrejser i årene 1829-1831 blevet inspireret af den anglikanske kirkes Oxfordbevægelse, bl.a. i synet på bispevielsen. I *Frisprog* talte han således om, at anglikanerne var i besiddelse af "den ægte Bispe-Vielse" (s. 126), fordi deres bispeembede havde såkaldt apostolsk succession, dvs. indgik i en ubrudt række af indviede biskopper, som kunne regnes helt tilbage til apostlene. Protestanterne derimod havde mistet denne succession ved reformationen, hvor det var Johannes Bugenhagen, som ikke selv var indviet, der ordinerede de danske 'superintendent' - en betegnelse, man brugte om biskopper i deres egenskab af tilsynsmænd i årene efter reformationen. Hvor den apostolske succession manglede, fandtes der efter Grundtvigs mening ingen ægte biskopper. Han kunne derfor skelne mellem biskopper i statskirkelig betydning (fx de danske) og biskopper i åndelig og oldkirkelig betydning, og som præst i den danske statskirke regnede Grundtvig sig åndeligt set fri i relationen til sin biskop. Mynster var ganske vist statskirkeligt set biskop, men åndeligt set var han kun præst (Grundtvig 1839, s. 130). Et synspunkt, der må siges at underminere Mynsters autoritet.

Grundtvig afviste dog 'oxfordernes' opfattelse af bispeembedet som en del af en hierarkisk kirkestruktur og stillede spørgsmål ved opfattelsen af bispeembedet som et embede med åndelig magt og myndighed i kirkesager. Af den grund glædede han sig faktisk over, at den danske kirke *ikke* havde et sådant bispeembede (1839, s. 130 f.). Med tiden kom Grundtvig til at tage endnu kraftigere afstand fra idéen om apostolsk bispevielse i uafbrudt succession. I 1855 omtalte han den som "den tommeste af alle Indbildninger" (Rasmussen og Riising 2008, s. 95, se også Grell 1995, s. 61-65).